

Els acudits d'en Flotats

En sortir a recollir tres premis Max l'altra nit a Vigo, Josep Maria Flotats va dir dos acudits. Heu-los ací: "Gracias al señor Fraga por autorizarnos a celebrar esta fiesta en sus dominios y al señor Pujol por permitirme trabajar fuera de los suyos". Humor irònic, collita *Prestige* 2003, que el gran "divo" hauria pogut expressar primer en gallec i segon en català. El "Floti" va preferir el castellà, llengua que ara per ara el manté en flotació. No seré jo qui defensi el franquista senyor Fraga, autor tirànic de "la calle es mía", ni tampoc a l'Honorable President Pujol Pilotes Fora, autor de l'"avui no toca", però em ve de gust treure punxes als acudits de "l'exiliat" Flotats.

Una. Henri Bergson en la teoria del riure diu que el mecanisme de la comicitat el posa en

marxa la imitació que un ésser orgànic, home o animal, realitza d'alguna cosa mecànica. És a dir, Flotats l'altra nit podia fer riure per la rigidesa del seus cos (ja un pèl encarcat), per la rigidesa del seu esperit (esculpit en marbre) i per la rigidesa del seu caràcter (encunyat d'or amb escriu de si mateix) en creure's Estàtua de la Llibertat (d'expressió). Són aquestes rigideses les que donen lloc a la comicitat, i la riallada, malgrat Flotats cregui obra de la ironia del seus acudits, és el càstig a la pedant imitació.

Dues. En la seva megalomania al servei de la capital del regne, el cortesà Flotats fa ostentació, poc cristiana tot sigui dit, de súbdit català alliberat. Total, que aquells que no treballen com ell a Madrid, seguim encara en l'Edat Mit-

jana, serfs als capricis de l'amo despòtic. Serà que l'inclit actor confon emancipació amb prostitució de luxe? Qui és ara la gata baladreira? Tres. Ironies de la vida, és gràcies al seu treball teatral "París 40" que Josep Maria Flotats rep tres premis Max (millors espectacle teatral, direcció d'escena i adaptació). Un espectacle cuinat prèviament al Teatre Poliorama barceloní, després de *Lorenzaccio*, *El misantrop* i, tercera jornada, *Tot assajant Don Juan*. Tota una lliçó d'interpretació dramàtica, amb Flotats fent de Louis Jouvet i la Mercè Pons d'Elvire Jouvet i que, no fa gens, es va presentar al Teatre de l'Escorxador lleidatà.

Comptat i debatut, no fa riure qui vol sinó qui pot. Que una cosa és riure amb en Flotats i altra és riure'ns d'ell. Sobrevalorat actor que, clònic del Lorenzo d'Alfred de Musset, fa mutis pel foro al crit de "Me'n vaig a fer un tomb al Rialto". I el Rialto del Flotats té sabor de *Maja Desnuda* goyesca.